

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 588/2015
14.07.2015. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Драгише Ђорђевића, председника већа, Зорана Таталовића, Радмиле Драгичевић Дичић, Маје Ковачевић Томић и Горана Чавлине, чланова већа, са саветником Татјаном Миленковић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног Д.Н., због продуженог кривичног дела примања мита из члана 367. став 1. у вези члана 33. и 61. КЗ, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног Д.Н., адвоката М.М., поднетом против правноснажних пресуда Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 5989/12 од 07.11.2013. године и КжЗ 4/15 од 05.03.2015. године, у седници већа одржаној дана 14.07.2015. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољен захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Д.Н., поднет против правноснажних пресуда Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 5989/12 од 07.11.2013. године и КжЗ 4/15 од 05.03.2015. године.

Образложење

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 5989/12 од 07.11.2013. године, усвајањем жалбе Окружног јавног тужиоца у Крагујевцу преиначена је пресуда Окружног суда у Крагујевцу К 128/07 од 03.12.2008. године, па су окривљени М.М. и Д.Н., оглашени кривим због извршења продуженог кривичног дела примања мита из члана 367. став 1. у вези члана 33. и 61. КЗ и осуђени на казне затвора у трајању од по шест месеци.

Наведеном пресудом окривљени М.М. и Д.Н. обавезани су да буџету суда плате на име паушала износ од по 15.000,00 динара у року од 15 дана по правноснажности пресуде под претњом принудног извршења, а сходно члану 367. став 7. КЗ и члану 258. ЗКП, окривљени су обавезани да солидарно оштећенима исплате и то оштећеном М.М. 1.000 евра у динарској противвредности на дан исплате и оштећеном Љ.Б. износ од 54.000,00 динара и 100 евра у динарској противвредности на дан исплате у року од 30 дана под претњом принудног извршења, док су за износ имовинско правног захтева преко овог досуђеног оштећени упућени на парницу.

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу КжЗ 4/15 од 05.03.2015. године, делимичним усвајањем жалби бранилаца окривљених М.М. и Д.Н. и поводом жалбе Вишег јавног тужиоца у Крагујевцу преиначена пресуда

Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 5989/12 од 07.11.2013. године у делу одлуке о кривичној санкцији тако што је Апелациони суд у Крагујевцу као суд трећег степена окривљене М.М. и Д.Н. за продужено кривично дело примање мита у саизвршилаштву из члана 367. став 1. у вези члана 33. и 61. КЗ за које су наведеном пресудом оглашени кривим, осудио на казне затвора у трајању од по шест месеци које ће извршити у просторијама у којима окривљени станују, а које просторије окривљени не смеју напуштати осим у случајевима прописаним законом који уређује извршење кривичних санкција, с тим што уколико окривљени једном у трајању преко шест часова или два пута у трајању до 6 часова самостално напусте просторије у којима станују, суд ће одредити да остатак казне затвора издрже у Заводу за извршење казне затвора, док су жалбе Вишег јавног тужиоца у Крагујевцу и жалбе бранилаца окривљених М.М. и Д.Н. у преосталом делу одбијене као неосноване и другостепена пресуда у непреиначеном делу потврђена.

Против ових пресуда, захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног Д.Н., без навођења законског основа са предлогом да Врховни касациони суд укине пресуду трећег степена или исту преиначи и окривљеног ослободи.

Врховни касациони суд је на седници већа размотрио списе предмета, са захтевом за заштиту законитости браниоца окривљеног Д.Н., па је нашао:

Захтев је недозвољен.

Према одредби члана 484. ЗКП која прописује садржај захтева за заштиту законитости у захтеву се мора навести разлог за подношење прописан одредбом члан 485. став 1. ЗКП, односно, мора се навести да ли се захтев подноси због повреде закона (тачка 1), примене „неуставног закона“ (тачка 2) или повреде односно ускраћивања људског права и слободе (тачка 3).

Дакле одредбом члана 484. ЗКП предвиђено је да у захтеву за заштиту законитости морају бити наведени разлози за подношење захтева, а који су прописани у члану 485. став 1. ЗКП.

Бранилац окривљеног Д.Н. као разлог подношења захтева за заштиту законитости наводи повреде закона у другостепеној и трећестепеној пресуди, али не наводи конкретно одредбу која је повређена доношењем тих пресуда.

Одредбом члана 485. став 1. тачка 1. ЗКП, прописани је да се захтев заштиту законитости може поднети ако је правоснажном одлуком или одлуком у поступку који је претходио њеном доношењу повређен закон, а ставом 4. наведеног члана предвиђени су услови под којима окривљени преко свог браниоца може поднети захтев за заштиту законитости, а то је учињено пре свега таксативним и набрајањем повреда закона које могу бити учињене у поступку пред првостепеним и – или апелационим судом.

Када је захтев за заштиту законитости поднет због повреде закона (члан 485. став 1. тачка 1. ЗКП), одлука против које је захтев поднет или поступак који је претходио испитују се само у границама истакнуте конкретне повреде закона, при чему суд није овлашћен да у случају када конкретна повреда закона није опредељена, само на основу образложења захтева процењује коју је конкретну повреду закона бранилац имао у виду приликом подношења захтева.

Како бранилац окривљеног у поднетом захтеву за заштиту законитости због повреде закона није определио конкретну повреду закона која је учињена у поступку пред другостепеним и трећестепеним судом, то по налажењу Врховног касационог суда захтев нема прописан садржај (члан 484. ЗКП) и као такав у смислу члана 487. став 1. тачка 3. ЗКП, одбачен као недозвољен.

**Записничар – саветник
Татјана Миленковић, с.р.**

**Председник већа - судија
Драгиша Ђорђевић, с.р.**